

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

за годину . . . . . 6 дин.
на попа године . . . . . 3 „
на стране земље на годину . . . . . 9 „

НЕДЕЉА 12. ФЕБРУАРА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што многи парничари траже, да се користе чланом 169. зак. о таксама, што се односи на наплату парничне таксе од пунилних и банкротских маса — суд општински обратио се је Господину Министру финансија за објашњење: да ли је благодјење овога члана обавезно и за тудове општинске, па је господин Министар претписом од 26. пр. м. П. Бр. 932 објаснио: да се наплата таксе по тач. 169. закона о таксама, односи само на државне судове а не и на општинске.

О овоме објашњењу поменутога члана суд општински извештава оне, који ради парничења у општински суд долазе.

Из суда општине београдске 4. фебруара 1894. год. у Београду АБр. 616.

Грађанству вароши града Београда. Суд општине београдске објављује грађанству ради знања, да је одбор општински у седници својој од 9. Јануара 1895. год. решио, да се од грађана београдских у 1895., 1896. и 1897. години прикупља прирез од осам од

сто од непосредне државне порезе. Новац овај има се употребити на покриће потребне суме за подизање војених зграда и магацина и набавку одела за обvezнике I позива, што је општина дужна да учини према законима војеним.

Од суда општине београдске, 17. јануара 1895. год. АБр. 246.

Грађанству вароши града Београда. Управа београдског водовода у вези своје прве наредбе од 31. децембра 1894. године. Вод. бр. 1144 извештава сопственике кућа: да је доворшила распоред плаћања за потрошњу воде за 1895. годину и спремила књижице, па с тога позива их да изволне доћи у управу водовода и изузму књижице.

Из канцеларије управе Београдског водовода 1. Фебруара 1895. године Вод бр. 648.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
ВАНРЕДНИ САСТАНАК
1. Фебруара 1895. г.

Председавао председник г. Мих. М. Богићевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић од одборника били: г. г. Дим. Гавриловић, Ђорђе Димитријевић, Горчаков Миловановић, Софроније Јовановић, Срђаније Станковић,

Јарослав Безуха, Вел. Антић, Фејд. Розелт, Живко Кузмановић, Ј. Алкалај, Сава Петровић, М. Милашиновић Љ. Ковачевић, И. Келић, Ср. Ј. Стојковић, Михаило Михаиловић, Стева Д. Поповић, Спасо Х. Ристић Шокорац, Дим. Милојевић, И. Д. Стевановић, Јован Ристић, С. В. Јорговић

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Јануара 1895. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 609, 574, 68, 458, 60¹, 634, 633, 457, 383, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да је Драгутин Настић трговац доброг владања и доброг имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Милош Јелачић бив. практикант, Мориц Маргулис, сајџија; Драга Богић пильарица; да су му непознати Раде Лупуровић фијакериста, Светислав Живковић скитница, Арса Николић бив. каф., Јован Вукотић каф. Никола Михајловић кравар.

III.

Председник изјављује, да је услед интерпелација учињених у прошлој седници од стране одборника г. г. Милана Ж. Маринковића и Љубе

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

(наставак)

Али ово је само тренутан успех. Текели заузев Ерлеј навали на Угарску, да би то спречио Л. Баденски доће у Србију и позове Ветеранија да иду да заштите Угарску, а Ниш са 3000 Ђесаровца под Штаренбергом да оставе његовој судби, уместо да га заштите од в. везира, који заузев у јуљу Видин с војском од 100.000

приближаваше се Нишу. Ветерани одступајући од Ниша оставио је Србе у Прокупљу да му заштите одступницу. Капетан Антоније са Србима брањаше Прокупље (Расор) ну немогући успети разори варош, па се странпутицама повуче Крушевицу. Овај капетан Антоније и доцније се одликовао чувајући Оршаву са 1000 Срба, одакле је чешће испадао против Турака у Влашку⁽¹⁾.

Пре поласка Ветерани је „скупио у Нишу многе сеоске старешине и као што сам каже обмањивао их је да ће он да одступи само до Јагодине, да би се ту сајузио са осгалом војском, а после ће с том новом војском дећи опет Нишу у помоћ,“ а то је чинио у намери да их одушеви да се сами бране⁽²⁾. У исто време Ветерани скупијош недозрелу храну из околина нишке, само да не би турцима остала, па дође у Јагодину. Ту добије заповест од Л. Баденског да иде у Угарску. Запалив Јагодину и уништив мост на Морави он оде Смедереву а одатле послало пешто војске за утврђење Београда а сам се крене у Угар-

ску. Ну док велики везир опседа Ниш да се позабавимо мало делањем Арсенија III. Чарнојевића и злом судбом нашега народа која га снађе по одласку главне војске Ђесарове из Србије.

На истоку притешењен од Турака, који под Мустафом Ђуришићем све више напредоваху, а на западу заплетен у рат са Француском, Леополдо I. тражио је ма какво одушке. Па како је још равије преговараје с Арсенијем III. то да би загладио рђав утисак због затварања Ђ. Бранковића, као и да би дао већу важност договарајима с патријархом, и преко њега лакше намамио Србе и придобио их за ратовање с Турском Леополдо I. по налогу своја два министра. Кинског и Штратмана издаде 6. априла (27 марта) 1690. год. у Бечу повељу. — По речима: „... Све народе који станују по свој Албанији, Србији, Мезији, Бугарској, Силистрији, Илирији, Маједонији и друге земље које зависе од раније по менуте краљевине наше Угарске, тако и све друге народе који стењу под турским јаријом благо ономињемо, да у овој тако повољној прилици, кад су турске сile у

(1) Sv. Teilt. str. 79.

(2) Годишњица Н. Чупића, књ. VI. str. 168.

Марковића донео акта о куповини коња и калдрими у Споменичкој улици и да је спреман да на те интерпелације одговори.

Пошто господа интерпеланти нису сада у седници, то је одбор *одлучио*:

да г. председник на ове интерпелације одтовара онда кад интерпеланти буду у седници.

IV.

Председник износи одбору на решење молбу Димитрија Кирковића овд. трг. и бившег закупца пијаце „Зелени Венац“ да му општина плати кипију за досадање употребљавање зграда, које је он подигао.

По прочитању његове молбе АБр. 6103.94. и мишљења општинског правозаступника одбор је *одлучио*:

да се овај предмет врати општинском правозаступнику да поред поднетог мишљења поднесе исцртан извештај о стању ове ствари.

V.

Председник износи одбору на решење предлог главног школског одбора, да се даје квартирина двојици пензионисаним учитељима с тим, да они буду дужни замењивати поједине учитеље, кад су одсутни.

По прочитању тога предлога АБр. 8567.94. одбор је *решио*:

да се преко овог предлога пређе на дневни ред.

VI.

Управа варошке трошарине предлаже, да се од сада на суво месо (пршту и пастрму) наплаћује само трошаринска такса од 20 пари по килограму а не и касапска аренда од 30 пари по килограму, пошто је сувише много наплаћивати обе таксе на предмет, који се продаје по цени испод једног динара по килограму.

По прочитању тога предлога одбор је *решио*:

да се на суво месо (пршту и пастрму) што се у Београд уноси не наплаћује више касапска аренда предвиђена чл. XXX. правила о слободном клању стоке и продаји меса у Београду и његовом атару, него само трошаринска такса од 20 пари по килограму с тим, да се остала наређења члана XXX поменутих правила најстрожије врше.

толиким биткама сачрвени нашим победним оружјем, да ради свог спасења и вере хришћанске пређу сви на нашу страну и устану против Турака на оружје, те тим одговоре нашој побожној и очинској жељи,⁽¹⁾ оваја повеља проглас прокламација.

По речима пак: „Обећавамо вама сви ма напред поменутим народима и земљама, да задржите право на вероисповест, своју, слободу бирања војводе, привилегије и права, да ће те слободни бити од свакога јавнога терета и данка, осим у случају ратне по требе, кад ће те за ваше сопствено спасење и одбрану, начином добровољнога данка, давати помоћи по могућству, којом ће се моћи издржавати наша војска, земља, бранити, и ратни терет сносити. Ослободите ли се од јарма турскога, све ћемо довести у сталну форму и одговарајући ред, по

⁽¹⁾ „Omnes populos per universam Albaniam, Sérviām, Mysiam, Bulgariam, Silistriam, Puriām, Macedoniām, Raseiām, constitutos, aliasque provincia a praedicto regno Hostro Hungariae dependentes, omnesque alios populos sunt in quo turco gemente, sibi nigris hortamirūt, pio et pieterno Nostro desiderio correspondentes, in hac tam favorebili occasione atti tot clavis per vistricia armā Nostra Turcarum viribus, quo sua salute et libertatione, religionique christiana promovenda, omnes ad partes nō strē accedant, contra Turcas armā sumant.“

На сирово месо без разлике, да се наплаћује и даље једна и друга дажбина.

VII

Председник комисије за осветљење и трамвај г. Ђорђе М. Станојевић извештава одбор да је саопштио концепционару за осветљење, погодбе о струјомерима усвојене од одбора у седници од 19. јануара 1895. год. АБр. 245, и да је концепционар послао написмено своје примедбе на те погодбе.

По прочитању тих писмених примедба — одбор је *решио*:

На примедбу друштва да оно сматра садашњу погодбу као моменталну трансакцију између друштва и клијената а не као дефинитивану, одбор је *решио*:

да та погодба није моментална и да се има сматрати као стална све дотле док је обе уговарајуће стране споразумно не измену.

На примедбу код чл. 2 погодбе, да друштво пристаје, да приватним претплатничима спусти цену од 9·4 на 9·0 паре хектоват а да за општ. и држ. потрошаче задржава цену по уговору од 55 паре, одбор решава да цена за прив. претп. буде 9·0 паре а за држав. и општ. 5·5 паре хектоват.

Код чл. 5 одбор остаје при свом решењу да се поклопац или затварач струјомера запечати печатом друштва и претплатника и да се свако чишћење или преглед струјомера врши у присуству претплатника или његовог заступника.

Одбор усваја редакцију друштвену члану 6 погодбе, с тим, да се предложеној редакцији дода: Ако се струјомер поквари, друштво ће га из претплатникове инсталације изнети, оправити, по нова оверити и наместити према одредбама чл. 3. 4 и 5.

Што се тиче предложеног новог чл. 11. одбор налази да се сва спорна рачунска питања између друштва и његових претплатника имају решавати по позитивним законима краљев. Србије и да општина није позвата да те законе ма у чему мења, па

вашој одлуци и на ваше задовољство.⁽¹⁾ Излази да је ова повеља, уговор, јер се ту набраја шта се све обећава. — Из овога јасно излази да су Срби прешли у Аустрију и то под уговором (per modum pacti⁽²⁾) иначе нашто би и Леополд I чинио онолика

⁽¹⁾ Promitemus vobis omnibus praedictis populis et provinciis... servata in primis religionis sua etiundemque voivodac liberate, privilegiis et iuribus exemptionem ab omni onere publico et contributione... nisi in cassu necessitatis bellorum in quibus pro vestra propria salute ac defensione, seu modum gravitatis contributionis, pro pose necessaria subsidia concedetis, quibus copiae Nostre possunt conservari, defendi povincial et onera bellii sustineri. Excusso autem jugo turcico, omnipotens in formam stbailem et ordinem debitum pro futro ad utrum et satisfacti vestrorum budigemus.

⁽²⁾ Швикер из става у дипл. ми од 6. април 1690.: „interpive ad partes Nostras accedite, lares vestros culturamque agrotum non deseruite“ (без страха пролазите у наше покрајине, огњишта ваша и одређена поља не остављајте) хвата се само за други део а с њиме и И. Руварен („Јаво“ за 1891. стр. 2) па отуда изводи да Срби овим нису позвани на себу, већ су чак опомињани да остану. Да би то поткрепио он износи намеру беч. двора за освојењем тех земаља, па вели: „не може да остане намеру да се та земаља раселе па због тога су све тврђење о неком, позирану“ Срба царским патентом или чим сличним писмом stich hältig. (Polit. gesch. d. Serb. in Ung. стр. 9 и даље). Даље се Швикер труди да обори тврђене Бартенштајнове да се тада у Бечу адило „да се крену станици и од чести имући људи, који у државу свога закона не беј ху узнемиравани, да са страхом тела и живота, добра и имања прелазе испод турске власти под овашњу овамо“ („Кратак извештај и т. д. стр. 2“). При нетицању тежње за освајањем нових земаља г. Швикер заборавља на тешке прилике у којима се Леополд I тада налазио, гледајући

с тога одбацујући предложени члан 11 пре-лази на дневни ред.

VIII.

Председник извештава одбор да је управа варошке трошарине склопила рачуне за 1894. год. и подноси их одбору на увиђај.

По прочитању извештаја одбор је *решио*:

да се овај извештај са прилозима упути одборском поверилиштву одређеном за преглед годишњих рачуна општинских.

IX.

У свези са решењем одборским од 29. децембра 1894. год. АБр. 9078, председник предлаже, да се изабере поверилиште, које ће прегледати све општинске рачуне за 1894. год. одбор је *одлучио*:

да се избор овога поверилишта одложи до прве седнице одборске.

X.

По прочитању молбе А. Ђ. Кумандија, трг. овд. стараоца масе Стојана Стојковића, АБр. 549, којом моли, да се масено име, што се сече за отварање улице доње Јованове ка скадарској, цело експроприше и ошто не остаје довољно земљишта за употребу, одбор је *решио*:

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

6. Фебруара 1895. год.

Председавао председник г. Мих. М. Богићевић присуствовао члан судј. г. Мих. П. Живадиновић од одборника били: г. г. Милене Николић, М. Малашиновић, М. Крс и љ. А. Ђ. Куманди, Живко Кузма овић, Владоје Милојевић, Ђорђе Димитријевић, Стев. Д. Поповић, Ј. Кљевић, Дим. Милојевић, Спасо Х. Ристић Шокорац, С. Ђ. Јрговић, П. Келић, Јарослав Безуха, Никола Божковић, Стеван П. Поповић, др. Никола Х. Николић, Горчаков Миловановић, Н. Д. Стевановић, Михаило Михаиловић, Ј. Алкалај, Дим. Гавриловић, Јов. Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1. Фебруара 1895. год. и примљен је без измена сем одлуке Бр. 83 која је услед примедбе одборника г. Петра Келића примљена онако, како је записана тек после поименичног гласања са 7 гласова против 1, (шесгорица су изјавили, да нису били тада у седници, те да према томе не могу знати како је решено.)

обећања на чак дозволио и слободан избор војводе, и уређење стања по њиховој вољи?

Ова повеља од 6. Априла 1690. би проправљена писмом патријарху Арсенију у коме га хвали за верност и приврженост царској ствари, па га постrekава да „са јаким угледом који има код народа оних покрајина, нарочито код Албанија и Расијанаца, иоћно

да спасе оно што је у рукама имао, а већ о поновном заједи негдањих вазалија in partibus intidelis нема смисла и говорити.

Да је пак Леополд доиста позивао Србе на гаселње то поред Бартенштајна тврђе: а) Ужи конференција, која приликом расправљања питања на кога се протежу ерпске привилегије, вели да се под привилегованим Србима треба разумети само они, welche vermöge der damaligen Einladungen sich unter die Botmassiakheit des Kaisers Leopold begleiten...“ (Polit. gesch. de Serb. in Und. стр. 93). б) Министарска конференција, која у истом питању вели да се привилегије односе на оне Србе „welche auf die Anno 1690 и 1691 (?) ergangene Inviatorias aus dem türkischen gebiet herübergekommen und sich in deren Finibus niedergelassen haben (Polit. gesch. d. Serb. in Und. стр. 95).“

За време и догађаје о којима је већ, карактеристичне су речи А. Мајкова, добрг о познаваоца наше историје: „Умножити свој народ народом важнијем не толико по броју колико по безјерој храбости и по јавној mrжњи на Турке, тај народ добити онда кад Турци шаљу уништити Аустрију и кад земље по граници већ ојутјеше од турској ратова: то је било врло пробитично за Аустрију: онај час понаменшига дошаљаке по пустој грацици, привеза их к себи сјајним оружјањем, и на тај начин добијају и крабре војнике, који јој живот чуваше од Турака и Марџара“. (Истор. ерп. нар. (у преводу Ђ. Џаничића) стр. 121. II. изд.).

П.

Одборски поверилици г. г. Ђорђе М. Станојевић, председник комисије за осветљење и трамвај и Мих. П. Живадиновић члан суда извештавају одбор, да су према решењу одборском од 9. Јануара 1895. год. Абр. 230 ступили у претоворе са друштвом београдских трамваја односно регулисања спорних трамвајских питања мирним путем, и да су у томе постигли споразум па га подносе одбору на одобрење.

По прочиташу тога споразума одбор је *решио:* одобрава се у свему постигнутим споразум између одборских поверилици г. г. Ђорђа М. Станојевића и Мих. П. Живадиновића и друштва београдских трамваја у спорним питањима, означеним у решењу одборском од 9. Јануара 1895. год. Абр. 230.

III.

Председник општине извештава одбор да се решењем одборским Абр. 230. изабрате судије за решавање трамвајских спорних питања г. г. А. Ђорђевић и К. Борисављевић примају ове дужности а г. Ђорђе Павловић због извесних неприлика не може да се прими.

Па како г. г. Ђорђе М. Станојевић и Мих. П. Живадиновић према њиховом извештају нису могли постићи споразум са друштвом трамваја београдских и у питању о наплати трошаринске таксе на кола трамвајска кад у варош улазе, то је потребно, да овај спор реши избрани суд па према томе да се изабере други судија на место г. Ђорђа Павловића.

По саслушању овога одбор је после поименничног гласања са 13 гласова против 11. *решио:* да се расправљање питања о наплати трошаринске таксе на трамвајска кола кад у варош улазе у изборном суду одложи док одбор не нађе за потребно да се овај спор између општине и друштва београдских трамваја помоћу изборног суда расправи.

За сада да се обустави наплаћивање ове таксе не одричући се овим овога свог права и да се до сада наплаћена такса не враћа пошто општина сматра да на ову наплату потпуно има права.

IV.

Члан суда г. Мих. П. Живадиновић извештава одбор, да је полицијска власт саопштила њему, као општинском правозаступнику, да су Перишон и Комп. предузимачи за грађење коцкасте калдрме однели акт полицији, у коме траже, да општина изабере од своје стране судије, који ће са судијама изабрати ом њихове стране решити спор о грађењу коцкасте калдрме, али да овоме није добио никаквих аката.

По саслушању овога одбор је *одлучио:*

поради те да збаци турски јарам, под којим су до сада Хришћани бедно стењали. Нека се народи пријуже ћесарском оружју, те да се турска тиранија свуда уништи.⁽¹⁾ Уз то цар Леополд I. зајемчава патријарху своју царску и краљевску милост, коју ће он згодном приликом и делом потврдити.⁽²⁾ Ово љаскаво писмо Леополда I. вађе особита одзива код патријарха, који се у то време налазише у Београду⁽³⁾ измишљуши испред Турака. За Ђесаровцима узмицали су ис пред Турака и Срба као њихова аријергарда (заштитница) бранећи храбро сопу по стону своје земље. Али кад детерани оде с војском и Срби су увидели да је лудо бориги се са надмоћнијом турском силиом, па су и сами све више узмицали испред Турцима. С патријархом је било тада више виђенијих људи, остали иак задржали су се с оним одељењем Ђесароваца под Штаб-квартером у Нишу броји се и даље с Турцима.

⁽¹⁾ Dehwicker J. H. dr. Polit. gesch. d. Serben in Ung. str. 8.

⁽²⁾ И. Рувариц тврди да је Чарнојевић био 21. Априла у Београду, а то наводи из писма под тим датумом и у Коморан послас ("Јавор" за 1899. стр. 254.)

да се решавање по овоме делу одложи, док се не набаве акта, из којих ће се видети, о чему желе Перишон и Комп. да овај изборни суд решава.

V.

Члан суда г. Мих. П. Живадиновић извештава одбор, да је српско-француско друштво предало полицији акт, у коме тражи, да изборни суд реши ова спорна питања:

а, да општина нема права да сама применљује конвенционалне казне на друштво, а за гашење и прекид осветљења пре 16. Јануара 1895. год.

б, да су све досадање фотометарске пробе које је општина вар. Београда чинила једнострано и без присуства друштвеног заступника неправилне; да општина на основу до сада чињених проба нема права, да на друштво применљује казне, и да се фотометарске пробе морају од сада вршити у присуству друштвених органа и са њима заједнички.

в, Да је сандучић које друштво намешта код приватних претплатника, а као гаранцију за правилно функционисање, на терету претплатника и остаје евојина тога претплатника.

г, Да је општина дужна, да на крају сваке године преда друштву таблицу за осветљење за читаву идућу годину.

д, Да накнадно осветљење не зависи од годишње цене у 80,000 дин. и да је општина вароши Београда дужна да срп. франц. друштву плаћа то накнадно осветљење на крају сваког месеца и у исто време, кад плаћа и редовно осветљење.

е, Која страна има сносити парничне трошкове.

Да је српско-француско друштво изабрало од своје стране судије, међу којима је и Јован Смедеревац, бив. општински инжињер, а за председника је кандидирало г. Др. Миленка Р. Веснић, проф. Вел. Школе;

Да му је полиција овај акт саопштила као правозаступнику општинском и позива га да у року од 15 дана од стране општине именује судије и кандидата за председника.

По саслушању овога одбор је *решио:*

да сва ова спорна питања реши изборни суд именујући од своје стране за судије г. г. Косту Борисављевића пензионара и Андру Ђорђевића проф. Вел. Школе;

За кандидата за председника овоме суду одређује г. Ђоку Стевановића, председника главне контроле не примајући кандидата друштвеног г. Др. Миленка Р. Веснића.

Ако друштво не пријми општинског кандидата за председника да га именује грађевински савет сходно уговору.

Да суд општински учини изузеће против Јована Смедеревца, друштвеног изборног судије, пошто је он био дуго година општински инжињер и као такав био саветодавац општински у овим стварима

Пред овим судом да заступају општину г. г. Ђорђе М. Станојевић и Мих. П. Живадиновић

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Рударсно Удружење држаће скуп 19. Фебруара, у згради рударског одељења министарства народне привреде у 10 сах. пре подне.

Дневни ред: 1. Претрес штатута, 2. Упис у чланство 3. Избор управног одбора

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 29. Јан. до 5. Фебруара 1895 г. допутовало 450, отпутовало 358. Од којих су:

а.) Пола: мушки 417, женских 33 свега 450.

б.) Вероисповести: православне 371, неправославне 55, мојсијевске 18, мухамеданске 6, свега 450.

в.) Постојбина: Србија 345, А.-Угарска 65, Босна и Херцеговина — Црна Гора — Турска 18, Грчка 1, Бугарска 5, Румунија 5, Русија 5, Германија —, Франц. 4, Италија 5, остале државе — ван Европе 1,

г.) Занимање путника: Тежаци и економи 36, Занатлије 55, Трговци 17, индустријалици 4, спекуланти и предузимачи 7, Гостионичари 20, Интелигенција и војска 70, ћаци 10, раденици и помоћници 8, Пиљари и бозаџије 3, надничари и слуге 45.

Из статистичког одељка Суда општине вароши Београда 7. Фебруара 1895. год.

На повељу од 6. Априла Арсеније III. у име своје и свога народа (Committee der Griechischen Reihe) посла 18. Јула Исаију Ђаковићу владику јевопољског у Беч Ђасару, с опширном споменицом, у којој тражаше да му се ујемчи: слобода вероисповести, стари календар, слобода да цркви и световни великаши бирају архијепископа а овај да има слободну управу над свима црквама православним; исте слободе да има и остало свештенство, да им нико не сме чинити насиља, да су слободни од десетине, давка и квартире за војску, да архијепископ кривце кажњава по цркви праву, да их нико у послу не узнемира. Све цркве и њихова добра под Турцима по освојењу да им се уступе. Као да при обилажењу паства не буду ни од кога спречавани. — Дакле главно је тежиште ове молбе: *Право слободне вероисповеди и зајемчење и утврђење хијерархијске власти*⁽¹⁾. На ову споме

ницу, или како је Швикер зове молбеницу (gesuch), Леополдо I. одговори повељом од 21. (11) Августа 1690. упућеном „зјело вљубивому Арсеније Чарнојевићу архијепископу србскому, и епископам, и всему чиву свештеноме, и мирскому, капетаном вицекапетаном, бировом и судијом и всему грчкога закона синовом восточне цркве“.⁽¹⁾ У њој Леополдо одобри сва потраживања патријархова у мало пре споменутој споменици преко Исаије Ђаковића. па чим дозволи, да то могу вршити, „такожде и всеј Угарској и Хрватској“ а за све ово „обештасмо нашу парскују и краљевскују милост тврдим и непоколебивим бити“. — Ово и овако уговорили су Срби још пре преласка преко Саве и Дунава, а отуда излази да јо неумесна тврђа оних историка, кад вели да Срби вису прешли под уговом (rech modum paeti), и који сматрају Србе као обичне бегувце и привремене госте у Угарској.

(наставите се.)

пре могло објаснити тежњом Чарнојевића за стварањем црквених (теократске) државе под управом главног црквеног великодостојника, а то потврђују и она неограничена права која је Чарнојевић тражио за поглавара цркве.

(⁽¹⁾ Глаеник срп уч. др. књ. 67. стр. 135 и даље.)

ТАСЕЛДАРИИ ПРЕГЛЕД АНАЛИЗА БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЧЕ
04 19. 40 31. Јануара 1895.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
 б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
 в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
 г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРНО НА БЕОГРАДСКОИ КАНТАРУ
Од 1. до 10. Фебруара. 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
4341	АРПАЦИКА	60		55	
	БРАШНА КУКУРУЗНА .				
	БРАШНА ПШЕНИЧНА .				
	БОРАНИЈА				
	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.) .				
2250	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.) .	70		60	
1590	ВОЛОВА	45		40	
	ВОСКА				
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ . . .				
	ГОВЕЂИНА				
	ГРОЖЂА				
	ДУЊА				
4896	ЈАБУКА	25		20	
286	ЈЕЧМА	12		11	
395	КАЈМАКА	140		130	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ .				
1256	КОЖА ЈАГЊЕЦИХ .				
	КОЖА ОВЧИЈИХ .				
	КОРЕ БРЕЗОВЕ .				
250	КРĀВА	45		40	
	КРЕЧА				320
6061	КРОМПИРА	11		10	
	Крупника				
4048	КРУШАКА	30		20	
1068	КУДЕЉЕ	70		55	
12554	КУКУРУЗА	1250		12	
244	КУПУСА				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ .				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ .				
	ЛУКА БЕЛА				
1035	ЛУКА ЦРНА	20		18	
	МАСЛА				
640	МАСТИ	120		110	
	МЕДА				
	ОВАЦА				
38468	ОВСА	1150		11	
1669	ОРАЈА	25		20	
5083	ПАСУЉ НОВИ	25		20	
	ПЕКМЕЗА				
	ПРОСЕ				
55763	ПШЕНИЦЕ	1160		1150	
3452	РАЖИ	10		9	
269	РАК. КОМ. (од лит.) .			55	50
2249	РАК. КОМ. МЕКЕ "			90	80
19659	РАК. ПЛ. ЉУТЕ "	1		45	30
38854	РАК. ПЛ. МЕКЕ "	40			
35490	СВИЊА ДЕВЕЛИХ .	80		70	
11892	СВИЊА СРЕДЊИХ .	50		45	
75400	СЕНА	6		5	
527	СИРА	80		75	
10050	СЛАМЕ	3		2	
65	СУВА МЕСА	300		250	
274	СЛАНИНЕ УЖИЧКЕ .	120		100	
764	УГЉЕНА ДРВЕНОГ .	8		7	
31420	УГЉЕНА КАМЕНОГ .	280		240	
119	ШИШАРКЕ	15		1350	
29106	ШЉИВА СИРОВИХ .				
360	ШЉИВА СУВИХ	13		7	
19797	ТЕЛАДИ				
	РАЗНЕ СИТНПЛЕ				